

Interpellation av Gunilla Roxby Cromvall (V) om trygghet i Stockholms resenärsmiljöer

Trafikförvaltningen inledde under hösten 2014 ett samarbete med Jernhusen och Trafikverket för att ta fram en gemensam handlingsplan, gemensamma rutiner och regler för ökad trygghet i Stockholms resenärsmiljöer. Trafikförvaltningen skriver att en anledning till detta var ”ett växande antal tiggare i stationsmiljöerna vilket väckt frågor om ordning och säkerhet.”

EUs fria rörlighet för människor innebär inte bara fri rörlighet för kapital och arbetskraft. Det innebär också en fri rörlighet för fattigdom och de mest utsatta människorna i Europa. Att vi i Stockholms län får del av den fattigdom som finns omkring oss är en naturlig konsekvens av detta, även i tunnelbanan. Vi har nu fått se resultatet av översynen: ”Nolltolerans mot otrygghet.” Trafiknämnden och deras partners har gått in i samarbetet med vad vi menar en förutfattad mening att det är tiggarna som gör oss otrygga. Och även om Trafiknämnden faktiskt skriver det rakt ut, att översynen görs på grund av tiggarna, så sanktioneras sedan åtgärdsförslagen i förtäckta ordalag och man hänvisar till ”ordningslagen och säkerhetslagen”, ”allmänna ordningsstadgor” och att man ser över ”internationella erfarenheter hur andra länder hanterar samma frågor”.

Regeringen har precis tillsatt en nationell samordnare för att ta ett bättre grepp om frågan. Ansvarig minister Åsa Regnér talade på SKL:s konferens om utsatta EU-medborgare. Hon sa då att regeringen inte tänker förändra den fria rörligheten. ”Vi tänker inte förbjuda tiggeri, det vore som att försöka förbjuda fattigdom.” Det vore inte bara önskvärt utan rent humanitärt om också Trafiknämnden kunde sluta stirra sig blinda på tiggaren och lyfta diskussionen till en annan nivå. Hur kan vi ens i vår blekaste enfald tro att ett tiggeriförbud ökar säkerheten i resenärsmiljöerna?

Vad som dock upplevs som otryggt i kollektivtrafiken är exempelvis de fotbollssupporters som vid derbydagar i Stockholm leder till att människor undviker tunnelbanan dessa dagar. Att hissar och prång är nedkissade på stationer är ett annat problem som leder till obehag för resenärer. Jag vill se en handlingsplan från Trafiknämnden som grundar sig i andra utgångspunkter.

Med anledning av detta vill jag fråga Trafiklandstingsrådet Kristoffer Tamsons:

1. Vilka otrygghetsfaktorer bedömer Trafiklandstingsrådet att det finns i kollektivtrafikens resenärsmiljöer?
2. Vilka handlingsprogram kommer att tas fram för dessa?

Gunilla Roxby Cromvall (V)

